

Sancti Hieronymi Stridoniensis Operum, Tomi ...

Continens Commentaria In Matthaevm, Et Epistolas Pavli Ad Galatas, Ad Ephesios, ad Titum & Philemonem, & librum Didymi de spiritu sancto a Hieronymo versum ... Ad Fidem Vetvstissimorum Exemplarivm, Dvcentis Circiter Svblatis Erroribvs Emendata

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1616

Procemivm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75102)

A de vinculis triumphantem. Vel certe ob id Tychicum mis-
sum esse, ut vitam & conuersationem Pauli, quam ignora-
bant, annuntiaret eis, & quasi quoddam exemplar viuendi
daret discipulis gesta apostoli atque virtutes, & eum imi-
tari volentibus. Nec parua esse poterat consolatio æmulari
cupientium, quæ apostolum
egisse cognouerant.

b ¶ Pax fratribus & charitas cum fide à Deo patre
& Domino Iesu Christo. Gratia c cum omnibus
qui diligunt dominum Iesum Christum in in-
corruptione. Amen.

pax non minimum possidet locum, quæ superat omnem
sensum, & custodit corda intellectusque sanctorum: serene-
nitatis quædam atque tranquillitas animæ quiescentis, & vni-
uersam tempestatem & turbinem perturbationum fugans.
Huic similis est charitas cum fide, quam & ipsam simul Deus
pater donat & filius: ut diligamus Deum de toto corde, &
proximos sicut nosmetipsos, & pro inimicis nostris prece-
mur. Hanc pacem & charitatem, quam credentibus Apo-
stolus imprecatur, hi tantum habent, qui fratrum nomine
merentur vocari. Pax quippe fratribus & charitas cum fide
& pace. Igitur & charitatem & fidem sic pater præstat ut fi-
lius: Et hæresis obmutescit, quæ non vult eadem filium pos-
se quæ patrem.

c ¶ Gratia cum omnibus qui diligunt dominum Iesum Christum in
incorruptione. Amen, &c.] Nonnulli hoc ita interpretati sunt,
ut eum putarent diligere dominum nostrum Iesum Chri-

stum, quia operibus corruptionis alienus sit, opera corru-
ptionis in coitu sentientes. Vnde & consuetudo & sermo
vulgaris incorruptos, virgines vocat, eosque qui coitum ne-
sciant faminarum. Corruptos verò qui istiusmodi degusta-
uerint voluptatem. Illud quoque testimonium coaptantes: Si

quis templum Dei corrumpit, corrumpet illum Deus. Sed nescio an hoc
valeant explanare quod scribitur: Vnusquisque proprium habet
donum à Deo, alius quidem sic, & alius sic. Videamus igitur ne forte
melius sit omne peccatum cor-

ruptionem animæ intelligere, & eos qui à peccato liberi
sunt, incorruptos vocari: ita ut diligentes Dominum Iesum
Christum, in incorruptione sint, dum peccati vinculis non
tenentur, & cum eis est gratia Dei. Simulque arbitror ad
distinctionem eorum qui diligunt dominum Iesum Chri-
stum, sed non in incorruptione, nunc positum, eos gra-
tiam habere Christi, qui diligant eum in incorruptione.
Quanti enim diligunt dominum parati exilia, parati mar-
tyria, parati inopiam, & omnia pro eo contumeliarum
genera sustinere, & nihilominus carnis passione superan-
tur: sed his non imprecatur Apostolus gratiam:
quia gratia domini est cum omnibus qui
diligunt eum in incorru-
ptione.

Commentariorum ad Ephesios finis.

DIVI HIERONYMI PRESBYTERI IN EPISTOLAM AD TITUM, AD PAVLAM, ET EVSTOCHIVM

PROOEMIUM.

ICET non sint digni fide, qui fidem
primam irritam fecerunt, Marcio-
nem loquor & Basilidem, & omnes
hæreticos, qui vetus laniant testa-
mentum: tamen eos aliqua ex parte
ferremus, si saltem in nouo contine-
rent manus suas, & non auderent Christi (ut ipsi ia-
ctitant) boni Dei filij, vel euangelistas violare, vel
Apostolos. Nunc verò cum & euangelia eius dispu-
tauerint, & apostolorum epistolas, non apostolo-
rum Christi fecerint esse, sed proprias: miror quo
modo sibi Christianorum nomen audeant vindica-
re. Ut enim de cæteris epistolis taceam, de quibus
quidquid contrarium suo dogmati viderant, erase-
runt: nonnullas integras repudiandas crediderunt:
ad Timotheum videlicet utramque, ad Hebræos, &
ad Titum, quam nunc conamur exponere. Et si qui-
dem redderent causas, cur eas apostoli non puta-
rent, tentaremus aliquid respondere, & forsitan sa-
tisfacere lectori. Nunc verò cum hæretica auctori-
tate pronuncient & dicant: Illa epistola Pauli est,
hæc non est: ea auctoritate refelli se pro veritate

intelligant, qua ipsi non erubescunt falsa simulare.
Sed Tatianus Encratarum patriarches, qui & ipse
nonnullas Pauli epistolas repudiavit, hanc vel ma-
ximè, hoc est, ad Titum, apostoli pronunciamdam
credidit, paruipendens Marcionis & aliorum, qui
cum eo in hac parte consentiunt, assertionem. Scri-
bit igitur Apostolus, o Paula & Eustochium, de Ni-
copoli, quæ in Actiaco littore sita, nunc possessionis
vestræ pars vel maxima est: & scribit ad Titum di-
scipulum suum, & in Christo filium, quem Crete re-
liquerat ad ecclesias instruendas: præcepitque ei ut
cum è duobus Artemas seu Tychicus Cretam fuerit
appulsus, ipse Nicopolim veniat. Iustum quippe e-
rat, ut ille qui dixerat, Sollicitudo mea omnium ecclesia-
rum, & qui euangelium Christi vsque ad Illyricum
de Hierosolymis proficiscens fundauerat, non pa-
teretur & sui & Titi absentia Cretenses esse deser-
tos, à quibus primum idololatriæ semina pullula-
runt: sed mitteret eis pro se & Tito Arteman vel
Tychicum, quorum doctrina & solatio confoue-
rentur.

COMMEN-